Γιάννης Καλπούζος: «τα ποιητικά μου έργα δεν βρήκαν τον δρόμο που τους άξιζε»

Δημοσίευση: 06 Μαΐου 2014

Ο βραβευμένος και πολύ αγαπητός συγγραφέας **Γιάννης Καλπούζος** μιλάει στο **in.gr** για τον νέο του βιβλίο «**Ο,τι αγαπώ είναι δικό σου**» που κυκλοφόρησε τον προηγούμενο μήνα στα βιβλιοπωλεία.

Συνέντευξη: **Πάνος Βασιλάκης** Lin / **@Tw** / **Yt** / **FB**

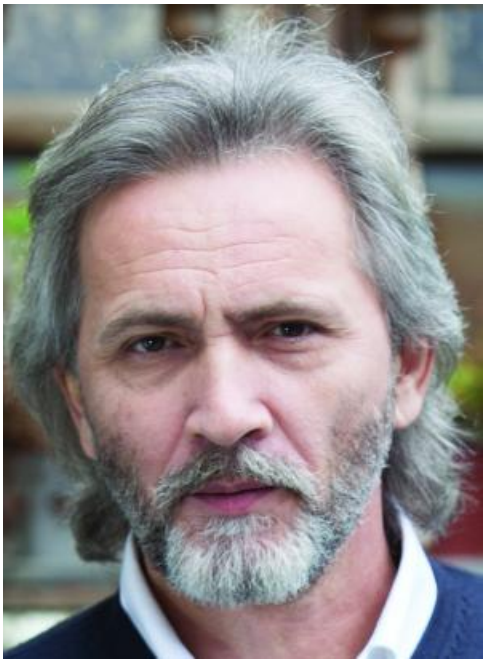

Μπορείτε να μας πείτε λίγα λόγια για το νέο σας βιβλίο «'Ο,τι αγαπώ είναι δικό σου»;

Πραγματεύεται το κοντινό μας παρελθόν, δεκαετίες 1960-1990, μέσα από μια ταραχώδη ερωτική σχέση και τις λαβωματιές της ιστορίας που αντανακλούν στα πρόσωπα των πρωταγωνιστών και στις ενέργειές τους. Συνάμα μέσα από την πολυπλοκότητα των σχέσεων και τη δράση των ηρώων απεικονίζεται η σύγχρονη Ελλάδα στην περιφέρεια και στην Αθήνα, ενίοτε με παιγνιώδες και έντονα σαρκαστικό ύφος, ενώ πλήθος διαχρονικών θεμάτων κωδικοποιούνται κάτω ή και ευθέως με τη μυθοπλασία.

Πώς αποφασίσατε να γράψετε αυτό το βιβλίο; Υπήρξε κάποια αφορμή, κάποιο τυχαίο γεγονός;

Ήθελα να μιλήσω για τα δικά μου χρόνια και συγχρόνως να γράψω ένα βιβλίο που θα γεμίσει φως και ψυχική ανάταση τον αναγνώστη, ακόμη κι όταν μιλά για τα τραύματα και τις παθογένειες της Ελλάδας. Αφορμή αποτέλεσε και η κατάσταση που βιώνει σήμερα η πατρίδα μας.

Η υπόθεση του βιβλίου και τα πρόσωπα που αναφέρονται στο βιβλίο, έχουν καθόλου σχέση με την πραγματικότητα;

Άμεση και ουσιαστική για τα χρόνια κατά τα οποία εξελίσσεται, αλλά και για τα επόμενα. Η υπόθεση είναι προϊόν φαντασίας και οι χαρακτήρες μυθοπλαστικοί, ωστόσο πορεύονται πάνω σε πραγματικό υπόστρωμα τόσο ανθρωπολογικό όσο και ηθογραφικό.

Υπάρχει κάποιο μήνυμα που θέλετε να περάσετε στο αναγνωστικό κοινό με το νέο σας βιβλίο;

Το μυθιστόρημα πραγματεύεται πλήθος σημαντικών θεμάτων. Το μεγαλείο του έρωτα, πόσο το συναίσθημα επηρεάζει τον λογισμό και τις αποφάσεις μας, τις πολλές «Ελλάδες», τις επιπτώσεις του εμφύλιου σπαραγμού στον τόπο μας, πόσο τα κρίματα των προηγούμενων γενιών βασανίζουν τις επόμενες και πολλά άλλα. Βεβαίως τα συμπεράσματα αφήνονται στους αναγνώστες, όπως σε κάθε βιβλίο μου. Αυτό είναι και το σπουδαιότερο μήνυμα και επιθυμία μου, να λειτουργήσει, δηλαδή, ως εφαλτήριο προβληματισμού και να βρεθούμε συνοδοιπόροι σε μια λογοτεχνική διαδρομή.

Όπως και σε άλλα σας βιβλία, έχετε χρησιμοποιήσει την τεχνική της πολυεπίπεδης γραφής. Μιλήστε μας λίγο για αυτή την τεχνική και πόσο δύσκολη είναι;

Απλή ως σύλληψη και ιδιαίτερα δύσκολη στην υλοποίησή της. Εστιάζεται στη δυνατότητα που παρέχει ένα μυθιστόρημα να μένει κανείς μόνο στην πλοκή, στην περιπέτεια, στους χαρακτήρες, στο ερωτικό στοιχείο και γενικότερα στο προφανές της μυθοπλασίας ή και να ψάξει όσα κρύβονται κάτω από αυτή πότε με κώδικες και συμβολισμούς και πότε απαιτώντας από τον αναγνώστη να κάνει συνειρμούς και συνδυαστικές σκέψεις. Κάθε κεφάλαιο, κάθε σελίδα, παράγραφος και πρόταση είναι γραμμένα με τρόπο ώστε να έλκουν και να διατηρούν το ενδιαφέρον του μεσαίου αλλά και του πολύ απαιτητικού αναγνώστη.

Το τελευταίο σας βιβλίο «Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου» έχει τον ίδιο τίτλο με ένα πάρα πολύ ωραίο και γνωστό τραγούδι το οποίο το έχετε γράψει εσείς ο ίδιος. Υπάρχει λόγος που έχετε δώσει τον ίδιο τίτλο στο νέο σας βιβλίο με αυτόν του τραγουδιού;

Ο τίτλος ήρθε ως φυσική συνέχεια του περιεχομένου του μυθιστορήματος και όσων προσδοκώ να κοινωνήσει στους αναγνώστες. Μεταξύ άλλων πραγματεύεται τον έρωτα και την αγάπη, που, μέσα σε έναν κόσμο όπου κυριαρχεί ο εγωκεντρισμός και η ιδιοτέλεια, έρχονται να μεταβολίσουν το «δικό μου» και το κάνουν «δικό σου». Επικεντρώνοντας την προσοχή μου σ' αυτή την πτυχή του βιβλίου, αναζητούσα τίτλο που θα συμπύκνωνε το εν λόγω νόημα και κατέληξα στην πρώτη φράση του ρεφρέν του τραγουδιού.

Πως νιώθετε κάθε φορά που παρουσιάζετε ένα καινούριο βιβλίο;

Ταραχή λόγω της φυσικής συστολής μου απέναντι στον κόσμο. Χαρά και συγκίνηση, την οποία μου προσφέρουν οι αναγνώστες, οι φίλες και οι φίλοι που με τιμούν με την παρουσία τους. Αγωνία για το πώς θ' αντιμετωπίσουν το νέο δημιούργημά μου και τον τρόπο παρουσίασής του. Μερικό φόβο για τη συχνή δημόσια έκθεση και την πιθανότητα να θεωρηθεί ότι επανέρχομαι σε κοντινό χρόνο.

Έχετε γράψει πολλά και αξιόλογα βιβλία. Υπάρχει κάποιο αγαπημένο;

Ούτε θέλω, ούτε μπορώ να αγαπήσω περισσότερο κάποιο. Όπως δεν ξεχώρισα ποτέ τα παιδιά μου δεν ξεχωρίζω και τα βιβλία μου. Ωστόσο ίσως έχω περισσότερη αδυναμία σε όσα πιστεύω ότι δε βρήκαν τον δρόμο που τους άξιζε, όπως τα ποιητικά μου έργα.

Σε παλαιότερη συνέντευξή σας στο in.gr είχατε πει ότι «δεν μπορώ να θεωρήσω τον εαυτό μου να υπάρχει χωρίς να γράφω». Το πιστεύετε ακόμα αυτό και ποιες είναι οι σκέψεις σας αν ποτέ σταματήσετε να γράφετε; Επίσης νιώθετε ότι συγγραφικά έχετε ακόμα πολλά να «δώσετε»;

Έχω αφιερωθεί στη γραφή και το πάθος μου αυξάνεται αντί να μειώνεται. Όταν πάψω να γράφω, για οποιοδήποτε λόγο, σκέφτομαι ότι θα είμαι ο ίδιος άνθρωπος, όπως και τώρα, αλλά με μια αίσθηση βαριάς απώλειας. Σίγουρα πολύ περισσότερο αναγνώστης, μια και θα έχω άπλετο χρόνο στη διάθεσή μου. Σε κάθε περίπτωση αισθάνομαι ότι έχω πολλά να δώσω ακόμη συγγραφικά, όμως μέλλει να αποδειχτεί.

Τι βιβλία σάς αρέσει να διαβάζετε; Ένα τελευταίο βιβλίο που διαβάσατε και σας έκανε εντύπωση;

Διαβάζω ποίηση, φιλοσοφία, ιστορία, μυθιστορήματα, δοκίμια και πολλά άλλα καλά βιβλία. Τελευταία διάβασα και με εντυπωσίασε το μυθιστόρημα της **Ελένης Πριοβόλου** «**Το τέλος του γαλάζιου ρόδου**».

Τι χαρακτηριστικά πρέπει να έχει ένα βιβλίο για να το θεωρήσετε «καλό»;

Πρώτα απ' όλα εξαιρετική γλώσσα. Με έλκει το πλέξιμο, η ύφανση και το ζύμωμα του λόγου. Επίσης να έχει ενδιαφέρον θέμα. Κοντολογίς τι λέει και πώς το λέει. Δίνω μεγάλη βαρύτητα και στον ευρηματικό μύθο και στην πλοκή, εφόσον μιλάμε για μυθιστόρημα. Πέρα από εκεί αξιολογώ το πώς κτίζεται ο χαρακτήρας των ηρώων και αν συνάδει με τις πράξεις τους και τα ήθη κάθε εποχής.

Τα σχέδιά σας για το άμεσο μέλλον;

Να εκδοθούν ξανά ορισμένα βιβλία μου όπως το «Παντομίμα φαντασμάτων» και η συλλογή διηγημάτων «Μόνο να τους άγγιζα». Βεβαίως και η συγγραφή ενός νέου μυθιστορήματος, το οποίο θα χαρακτήριζα κοινωνικό με φόντο την ιστορία. Ήδη πραγματοποιώ έρευνα από καιρό κι ελπίζω σύντομα ν' αρχίσω να γράφω.

Θα ήθελα να κλείσετε αυτή την συνέντευξη με ένα απόσπασμα από το βιβλίο «Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου», το οποίο εσείς θεωρείτε χαρακτηριστικό ή αγαπάτε.

Θωρεί κανείς τη θάλασσα, τους κυματισμούς ή τη γαλήνη, και σπάνια συλλογιέται τον βυθό της. Ωστόσο υπάρχει, και συντελούνται κει αθέατα μύρια θαύματα και μυστήρια της ζωής.
Αυτό το απόσπασμα χαρακτηρίζει εν πολλοίς το μυθιστόρημα, καθώς στις σελίδες του υφαίνεται η επιφάνεια αλλά κι ο βυθός, η ψυχή. Τα απόκρυφα των ψυχών των μυθιστορηματικών ηρώων, όπου πάνω τους αντιφεγγίζουν πάμπολλα πραγματικά πρόσωπα.